

at lægge Slottet mod Nord og Rigsdagsbygningen mod Syd — vel at mærke uden Forbindelsesbygning — allerede været fremme før; blandt andet har Professor Klein for en Aarrække siden givet en i mange Henseender overmaade smuk, men ganske sikkert forkastelig Løsning af denne Opgave. Men han var rigtignok ikke saa ukunstnerisk at ville forbinde disse to store Bygninger med en uhyre lang og altsaa lav Forbindelsesbygning over Slotspladsen. Jeg gad ogsaa vide, hvad der skulde anbringes i den. Det er ganske sikkert, at Udvalget skal behandle denne som alle andre Sager med en vis Frihed, men det paahviler os vistnok som usagkyndige paa det arkitektoniske Omraade selv at sætte os en Begrænsning for den Frihed, vi ellers mene os at være i Besiddelse af. I Særdeleshed, naar det gælder om at faa denne Sag løst i indeværende Rigsdagssamling, ville vel de fleste eller i alt Fald en Majoritet her i Tinget være enige om, at saaledes skal det være. Det, der skal henvises til Forhandling i Udvalget, er den af Ministeriet forelagte Plan, og da er det jo Udvalgets Opgave, og det er efter mit Skøn den eneste Opgave, der kan være for Udvalget, at gaa denne Plan efter yderligere og fremsætte de Ønsker, man har med Hensyn til Afvigelser fra denne Plan, og saa eventuelt at faa undersøgt, om det er muligt at foretage saadanne Afvigelser, at ens Ønsker kunne blive tilfredsstillede. Videre forekommer det mig ikke, at Udvalget kan gaa. Udvalget er jo ikke en Samling af Arkitekter og ikke en Kommission, der er nedsat for i det hele taget at udarbejde denne Sag paa bar Bund.

Det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Knudsen) var glad ved en hel Del af mine Udtalelser. Særlig dvælede det ærede Medlem ved de bekendte Færdselslinier og var enig med mig i, saavidt jeg forstod ham, at den Færdselslinie, der var angiven paa Thorvald Jørgensens Projekt, og som for øvrigt kan følge med mange andre Planer, var ideel. Jeg vil dertil føje, at den er ideel, for saa vidt en Færdselslinie af denne Natur tiltrænges, men jeg er nu ikke saa sikker paa, at det er saa overmaade nødvendigt at lægge Hovedvægten paa disse Færdselslinier. Jeg færdes ganske vist forholdsvis sjældent i disse Egne, men det forekommer mig ikke, at der egentlig er saa uhyre Trang til mange og meget brede Færdselslinier over Slotsholmen. Det forekommer mig ogsaa, at Københavns Kommune selv ved et Fore-

tagende for faa Aar siden paa en meget slaaende Maade har tilkendegivet, at den heller ikke mener det, thi der er vist ikke i mange Aar bygget en saa smal Færdselsbro som den Stormbro, Københavns Kommune har ladet bygge for faa Aar siden. Det er umuligt, tror jeg, at have en Bro smallere end den, og dog er den bestemt til at optage og gennemføre en ikke saa ringe Trafik. Det ærede Medlem siger, at vi maa tage Hensyn til nu at faa gode Forbindelseslinier ind til Byens Centrum, og det ærede Medlem tilføjer, at den Ordning, vi nu skulle have, skal ogsaa være god om 100 maaske om 200 Aar, men hvad er Byens Centrum nu, og hvad vil være Byens Centrum om 200 Aar? Det kan det ærede Medlem sikkert ikke oplyse noget om. Hvad der har Hovedbetydningen, er, at de Bygninger, der nu lægges, lægges paa en saadan Maade, at de ikke indskrænke de Færdselslinier, som i Øjeblikket findes der, og endvidere, at de lægges saaledes, at der, naar der i Fremtiden virkelig skulde komme en saa enorm Trafik, at de maa udvides, er Mulighed for at lægge Færdselslinier i tilstrækkeligt Antal og Størrelse der. Men det foreliggende Projekt hindrer jo ikke paa nogen som helst Maade Opfyldelsen af saadanne Ønsker.

Det ærede Medlem udtalte saa imod mig, at Rigsdagen efter hans Mening var forfordelt, fordi han ikke mente, at det forholdt sig ganske, som jeg havde udtalt, at Kongeafdelingen og Rigsdagsafdelingen havde lige store Flademaal. Naa, det er jo ikke værd at gaa i Enkelthederne om disse Kvadratalen her, men jeg hævder Rigtigheden af min Udregning med Hensyn til Flademaal. Imidlertid er det jo heller ikke det, det kommer an paa. Det kan være Rigsdagen ganske ligegyldigt, hvor mange Kvadratalen der er henlagt til Højesteret og til Kongeafdelingen, naar kun et sker, nemlig, at Rigsdagen faar, hvad den skal have. Dersom det ærede Medlem vil tage fat paa dette Spørgsmaal, saa maa han paavise, at Rigsdagen ikke faar, hvad den ønsker. Rigsdagens Ønsker ere jo blevne fremsatte, jeg antager fra Bureauets Side som Støtte for de to Formænd og Viceformænd, som sode i Kommissionen. Jeg har ikke bragt i Erfaring, at disse Ønsker paa noget Punkt ikke ere blevne realiserede i de forelagte Planer, men ere de blevne realiserede, har man jo intet at beklage sig over, og saa forekommer det mig, at man maa være fuldstændig tilfreds, og jeg tror endogsaa, at der er noget mere, end der er forlangt. Saa